

ЗОДЯГАЄМО В АСФАЛЬТ

Мабуть, зараз уже нікого здивуєш роботою, виконаною на мільйони карбованців. Такий високомасштабний облік. Навіть і самому якось незвично, що за сім місяців наш колектив освоїв майже дев'ять мільйонів капіталовкладень, а кілька років тому такі обсяги обчислювалися лише в сотні тисяч карбованців. Сума солідна, якщо порівнювати її із передбаченою на рік: треба вийти на 13 мільйонів 180 тис. крб. Тобто люди добре попрацювали на всіх відрізках будівництва і ремонту шляхів з твердим покриттям.

Хоча загалом нинішній рік для колективу дуже складний. Починаючи з перших днів січня гостро стояло питання скорочення кількісного складу. А хто ж може бути зайвим на підприємстві, яке покликане дбати про якість шляхів у сільській місцевості, де для нього роботи без кінця і краю? Мусили боронитися, доводячи, де треба, що прогресу не може бути без постійного оновлення та розширення шляхів з твердим покриттям. Коли ж не вистачало коштів на оплату праці, мусили тимчасово переходити на чотири робочих дні в тиждень.

Як би там не було, а основу колективу зберегли, хоча й змушені були відмовитися від тимчасових робітників. Слід сказати,

що в економічно трудний час помітно посилилася дисципліна й відповідальність кожного. Це видно на прикладі і дільниці майстра Петра Куриленка. Підрозділу випало виконувати капітальний ремонт на автотрасі Рівне-Тучин-Острів в районі села Воскодави. При діючій лінії нелегко домогтися високих темпів робіт, і затримуватися не можна, адже за жнивими в селах розпочнеться осіння польова кампанія. Без гарного профілю шляхів не обійтися при перевезенні врожаю.

Немає ні в адміністрації, ні у селян претензій до якості та швидкості будівництва шляху на відрізу Малинівка-Воронів. Порівняно за короткий час висипано 865 погонних метрів вулиці щебенем, на 320 метрах покладено асфальт. Підрозділ майстра Олега Гожики планує тут передбачені роботи завершити у вересні. Що характерно, цьому сприяє і правління місцевого сільськогосподарського підприємства „Малинівське”, допомагаючи транспортом та бульдозером.

Звичайно, маючи кваліфікованих і досвідчених майстрів та робітників, колектив може щомісячно освоювати додатково сотні тисяч карбованців. Може при умові, якщо поліпшити його технічне оснащення. Для тих, хто не знає стану роботи шляховиків, скажу

— останніми роками наша виробнича база значно погіршилася. Дійшло до того, що мусимо шукати „з боку” і експлуатувати позичені грейдери, асфальтоукладчики. Нерідко через відсутність технічних знарядь використовуємо ручну силу. Звідси менша продуктивність.

Важливим об'єктом залишається благоустрій центральної вулиці в селі Олексівка. Тут уже виконали робіт на один мільйон 732 тис. крб. Щоправда, для цього використали потужність субпідрядної шляхово-будівельної організації. А мали б свою необхідну техніку, виконували б передбачені обсяги власними силами.

У колективі дуже багато працюючих людей. Його гордістю є ветерани підприємства тракторист Борис Бабинський, машиніст ковшової лопати Ростислав Парипа, слюсар Василь Сидорук, токар Юрій Маркіданов, шофер Микола Лелюх. На них у сумлінності рівняються молодші механізатори Петро Княжук, шофер Олександр Дубич.

Окреме слово слід мовити про наших робітниць Ольгу і Софію Талимончук, Ганну Рижук, Катерину Познюк, Регіну Кравчук, Нелю Царук. Дехто з них має по два-три

десятки літ трудового стажу. Всі вони давно майстри шляхової справи. А головне — сумлінні і терпеливі трудівниці. Мабуть, на їх місці далеко не кожний витримав би напруги та труднощів, що зустрічаються в роботі шляховика. Зимом холодно, дощ, сніг, влітку — над головою спека сорок градусів, під ногами 140 жару від свіжого асфальту. І треба його за допомогою лопати розрівняти, підготувати профіль для механічного котка. І розрівнюють, дбаючи про якість „одягу” автотраси чи вулиці.

Як кажуть, кожному своє. Але дуже хотілося б, аби шофери, іздові, а тим паче трактористи, ідучи по рівному асфальту, берегли його. Пам'ятали, що кожний погонний кілометр обходиться державі в півтора мільйона карбованців. І оті карбованці освоюють у щоденній нелегкій праці не тільки дуже чоловіки, а й фізично слабші жінки.

Микола ЧУЧМАН,
начальник районної
шляхової ремонтно-
будівельної дільниці.